

ГОЛОС УКРАЇНИ

Влада — Радам!

Газета Верховної Ради Української РСР

◆ № 147 ◆ Четвер, 1 серпня 1991 року ◆

Ціна 10 коп.



ПРИВІЛЬНІ ЖНИВА

Минулого тижня розмовляв з Державним міністром — міністром сільськогосподарства Олександром Ткаченком про жнива. Аж тут зателефонував прайм'єр-міністр України Вітольд Фомін. І члени уряду там ділилися думками про цьогорічний урожай, де можна знайти резерви зерна, скільки пустити на продаж і на зароблений карбованець колгоспників...

А в цей час ми подумали про інше, як урядовці підкорюють аграрі на полях і вивезення з України зерна. А ще ж неші власні пожежі! Адже торік хліба згоріло більше, як на 53 тисячі карбованців. Мабуть, одна із причин цьогорічної скрути і в тому, що сьогодні важко розвинути карбованці — інфляція. А важкої валюти тож не намагає. Тому й змушені заробляти заборговану валюту такі господарства, як держплемзавод «Сиваський» з Херсонської області. Цього року навіть при врожаї в 35 центнерів з гектара тут матимуть від хліба непогані гроші.

На часі — перерізання стрічки і постріл шампанського на власному комбінатському заводі. Подія не визначна, бо вирішує одну з найбільш важких проблем сучасного села — переробку. А ці міліонні прибутки плачуть такі прості люди, як шофер із села Привільного Юрій Кичко. Який вважає, що хліб завжди хороший, лише господарі бувають різні.

Віктор КОСАЧУК.
село Привільне
Херсонського району
Херсонської області.
На знімку: шофер держплемзаводу
«Сиваський» Юрій Кичко.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ВІСЬКОВО-СПОРТИВНЕ свято з нагоди Дня повітряно-десантних військ вперше буде проведено завтра у столиці України. Його ініціатори — військові міністри радянської і міжнародної безпеки і ветерани ПДВ. Почнеться свято о 17.00 з покладання квітів до могили Невідомого солдата в парку Вічної слави. Основні заходи пройдуть на стадіоні СКА. Безсумнівний інтерес викличуть демонстрації найкращих найкращих військових десантників, хлопців із ЗМОРУ.

ДИРЕКТОР видавництва «Правда» В. П. Леонтьєв на прес-конференції, присвячаний лардллетній напівлітній, заявив: «Ми не маємо морального права починати перекладати, оскільки не забезпечили лівості паваром і на цей рік».

У прес-конференції взяли участь керівники Міністерства закордонних справ, Міністерства цивільної авіації СРСР, ідеологічного відділу і управління справами ЦК КПРС.

ДО ВІЗИТУ В КИЇВ ПРЕЗИДЕНТА СПОЛУЧЕНИХ ШТАТІВ АМЕРИКИ ДЖОРДЖА ГЕРБЕРТА ЧОКЕРА БУША

1 серпня ц. р. в Київ прибуває з офіційним візитом Президент Сполучених Штатів Америки Джордж Герберт Буш.

Дж. Буш народився 12 червня 1924 року в м. Міттоні в шт. Массачусетс. Під час другої світової війни служив у військово-морській авіації на Тихому океані. Після демобілізації в 1945–1948 рр. навчався в Йельському університеті, який закінчив із ступеннем бакалавра гуманітарних наук за спеціальністю економіка. У 1953–1969 рр. засновник і директор нафтової фірми «Сапата петролеум корпорейшн» у штаті Техас.

У 1968 році Дж. Буш активно включився у політичну діяльність. Того ж року був обраний від республіканської партії до палати представників конгресу США від штату Техас.

У 1970–1973 рр. був постійним представником США при ООН. У 1973–1974 рр. — голова Національного комітету рес-

публіканської партії. У 1974–1975 рр. займав посаду керівника групи зв'язку США в Пекіні. У 1978–1977 рр. Дж. Буш був директором Центрального розвідувального управління США.

На виборах 1980 р. і 1984 р. обирався віцепрезидентом США. У 1988 році Дж. Буш обраний на пост Президента США.

Дж. Буш неодноразово відвідував Радянський Союз як віцепрезидент Сполучених Штатів Америки. Як Президент США він розгорнув пліднотвору діяльність, що сприяє переведенню радянсько-американських відносин у русло конструктивного взаємодії. В результаті радянсько-американських зустрічей на найвищому рівні на Мальті у 1989 році у Вашингтоні, Хельсінкі і Парижі (1990 р.), а також у Лондоні (липень 1991 року) були зроблені великі кроки до подолання «холодної війни» і утвердження нового політичного мислення в міжнародних справах.



ГОЛОС України

Засновник
Верховної Ради
Української РСР

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:

УРСР 212047
Київ, вул. Метастрова, 3

ТЕЛЕФОНИ
РЕДАКЦІЇ ГАЗЕТИ:

Приміщення —

128-92-11

Відповідальний

секретар —

128-72-63

Завідуючий розподілом

441-84-47, 224-71-54

(телефакс)

ВІДДІЛИ

редакційно-видавничий

441-84-52, 441-85-04

літературно-художній

441-82-05, 441-29-61

економічний — 441-83-07

аграрний — 441-86-18

міжнародний — 441-81-28

охорони здоров'я — 441-85-06

соціальні питання — 441-85-05

екологічний — 441-88-19

культури — 441-80-44

спортивний — 441-85-08

інформаційний — 441-84-13, 441-88-70

історії України — 441-85-62

письмові питання — 441-85-52

рекламні — 441-80-44

бухгалтерія — 441-84-00

Реклама не розміщується і не повертається

Індекс 60955

Тираж 135,000

Передплатити можна на рік

10 крб. 80 коп.

Газета виходить

5 разів на тиждень.

У вихідні та 8 сторінок

у середній четвер

п'ятницю ще суботу

не 16 сторінок.

БАЖАЄМО ДОБРА

Джон ГУНДЕРСЕН,
Генеральний консул США
у Києві

Візит Джорджа Буша на Україну — перше відвідування главою американської держави воєної республіки від того часу, як у 1972 році побував Річард Ніксон. Цей візит має невідоме значення для налагодження прямих контактів між народами

Америки і України — не тільки в сфері політики, а й бізнесу, комерції, культури, просто між людьми обох континентів.

Під час відвідування Києва американський Президент проведе через місто, побачиться з людьми, цим самим виявить

свою глибоку повагу до вагого працьовитого народу.

Американський народ, уряд цієї держави з величезною цікавістю стежить за подіями на Україні, ващими сільницями, енергійними кроками у демократизації суспільного життя, переходу економіки на ринковий відносини, впровадженні широкі економічні реформи.

Я знаю, що Президент США знає тільки американці на ринковий відносини прогресивні, латентні на Україні, а й чим злітмом зможуть довший розвиток цих реформ, поліпшення життя цього народу.

Остатнім часом, і в це добре бачимо, значно зросло прайм комерційні контакти між Америкою і ващою республікою. Ми хочемо, щоб вони розвивалися й надалі, щоб бізнесмени обох країн знайо-

дили один одного і разом робили добрі справи.

Однак ми як прекрасно розуміємо, що доля українців знаходиться у їхніх власних руках. Ми щиро хочемо допомогти їм не тільки добрими порадами, а й прямими інвестиціями в конкретні сфери економіки. Треба тільки виробити такі закони і юридичні норми, які б надійно захищали інтереси, права і інших підприємців, гарантували повернення затрачених капіталів.

Нашу щирість у ставленні до українського народу підтверджують добрі спільні справи, які набувають розгону. Наш великий інтерес до життя українців стверджується, зокрема, приїздом до вашої столиці Президента Сполучених Штатів Америки.

— Інтерв'ю з тротуару —

МИ НАЇВНІ ЛЮДИ

Напередодні приїзду в Київ Президента США Джорджа Буша у центрі Києва у гурті молодих людей, що мають звичку стояти тут із жовтими бантинами прапором, з'явився і прапор Сполучених Штатів Америки — на одному флагові з жовто-блакитним, тільки нижче...

Зупинившись перекоши, читають вітальні гасла, адресовані Президенту США, об'являють думками. А вони різні: Джордж Буш, мовляв, приїде з'ясувати позицію України щодо Союзного договору, те, чому Верховна Рада згодилася з його підписанням, позначившись у керівництвом 52-мільйонної республіки, що є членом ООН, але ж багато років свого членства несправді не планувала жодної міжнародної угоди... Але найбільше бачилом про те, що після приїзду Джорджа Буша і перекладу Декларації про незалежність України на українську мову умови найбільшого сприяння у співробітництві із Сполученими Штатами Америки.

— Ви наївні люди, — каже на це один з імпозантних чоловіків, не вигляд іноземця.

Мене зацікавила як альтернативна думка. Ви відомі, як представляється, в його вортні «просто так» дає згоду. Отже, інтерв'ю з тротуару.

— Я не перестаю дивуватися тому, що ми співвітчизники — я родом з України, витихав і живу нині в Штатах, можете так і написати: турист із Америки — сподіваються на чинсь допомогу ззовні. Втім, щоб не обмануватися ілюзіями, треба знати американський спосіб життя. Я до нього вже звик. Мене, як і кожного американця, турбує, — дивлячись, — оце і оце, і... показує фотографію своєї дружини і дітей. Решта, якщо ще зацікавлює цих інтересів, не турбує. Такий самий вигляд має Америка й у політиці. Ці цікавить й ж білого і нікого за «просто так» вона не зби-

рається витягувати з економічної чи тим більше, з політичної кризи. Я ніколи не доводився нікому знайомити тут, на Україні. Чим демократичнішою і міцнішою в економічному та політичному відношенні буде держава, з якою Штати матимуть намір співробітничати, тим менш казавши, для цієї держави або, скажемо так, шкідлив для себе умови вони зможуть виставити.

Ви думаєте, що США не мають достатньої кількості нафти і тому їй знадобився Кувейт? Нічого подібного, нафта вдовольняє і запасів II — теж. Буша у Персидській затоці це бачили тільки проти Йорданії та деяких інших країн, що мали б з Кувейту дешевшу нафту. Я, звичайно, не наведу до прикладів інших країн, але знаю, як демократично дозволив всі вільносправити. Це був своєрідний зародок демократії його держави.

І я спешив, що верні ешеліони влади Білого дому

мало зацікавлені у розвитку демократичних процесів у будівництві економічного становлення будь-якої держави. А тому не слід чекати, маючи небезпечні, треба сподіватися тільки на себе. Некаже ви думаєте, що легше домігтися із Президентом США Бушем, ніж з Президентом Росії Єльциним про співробітництво? Отже, вам треба домігтися і покладатися тільки на себе. «Сіанка» ж співробітництва на паритетних засадах. Хоча треба пам'ятати, що США під час другої світової війни зникли із земною картою мист і сіл і мешчан. Україна теж зазнала жертв. А другий фронт відкритий був із зацікавленістю.

Втім, часи мійються. Може, турист із Америки і не у асому правий, але ж він і справді знає американський спосіб життя.

Інтерв'ю «просто так» взяв Світлана ПІСА РЕНКО, парламентський оглядач «Голосу України».

ЯКЩО КОЖЕН ПОЦЕГЛІНІ

Будівництво термінологія під час зустрічі. Першого заступника Голови Верховної Ради УРСР Івана Плюща з чором канадського міста Торонто Аруном Девієюм, який закінчив десятикласну школу. Справа не тільки в тому, що під час переговорів йшли про конкретні ділові контакти у сфері виробництва збудівельних матеріалів, а й передусім про об'єднання, творення взаємоприхильних

взаємин у розвитку бізнесу, соціальній та політичній сферах.

— Для покращення таких відносин, для того, щоб не робили від добрих намірів до конкретних справ, — наголосив, зокрема, Іван Плющ, — кожна сторона має заложити свою цінність, кожна й розуміють, що канадський бізнесмен побоюється несправності. Однак є всі можливості для спільного до-

дання зусиль для формування недержавного сектора економіки. На жаль, на Україні надзвичайно бракує дослідів у цій справі, немає серйозних практиків. Готувати кадрів потрібно, однак це вимагає багато часу. Тому, підкреслюючи, було б нехорошо створювати різні спільні підприємства, нехай навіть невеличкі. Крім того, Україна дуже потребує запровадження і освоєння сучасних

технологій у різних галузях народного господарства. Ми розуміємо, що для цього не обійдуться значні кошти. Республіка і не має, однак, якщо канадський бізнесмен на вигідних і для себе і, звичайно, для нас умовах пішли на технологічну допомогу Україні, сподіваючись, вони не загнукали б.

(Закінчення на 3-й стор.)

А

також засто-
х затримано.
львів'яни
працівник
С. Мас-
уша, брати В.
І. Возняк,
А. Недовба,
Усі вони мо-
іде не пра-
очників пора-
зовано. Ве-

У кріпформ.

ЕННЯ

можеш доб-
иця так за
за день, а за
половину
ється викину-
го непридат-

оловою —
туте від 5 до
на добу.
— народ
здається,
стача прохо-
дів, дорож-
музика
Я був
з прод-
ого мало не
ності гостя з
«величез-
говарів».

а щодо
од — їх не
ам, де бага-
ного конти-

чудова,
заспокоїливо
ую систему.
х нема —
у, чи то че-
спортом. І
накраще на
займається
22 граду-
ним лиша-
родиди, —
дівшись у
аеропорту
м, яке зда-
орим...

ГОЛИК.

Ненаукові новини

ВІРІШИЛИ: ВСЕ!

допоможуть
мі здібнос-

переможе-

розгляда-
22 конкурсних
вакансій
уючих ка-
он, крім за-
рою загальної

зми, були бе-
В універси-
кафедри,
татів до ме-
ного, міяних

обіці

ВІРУЛЕНТНИЙ

Як повідомив кореспондент Укрінформ головний лікар Запорізької облСЕС А. Севальнев, у Бердянську посилено контроль за хворими з розладами кишечника. Ведеться ретельне лабораторне стеження за питною, річковою та морською водою, а також комуніальними кому-



Про що говорять

ЧИ І ЕМІСАРИ?

Останнім часом по області настільки поширюються чутки, що «емісари з західних областей» нібито агітують людей не збирати врожай, погрожують підпалити поля з дозрілим колосом. Про це заявив перший секретар Кіровоградського обкому Компартії України, народний депутат Є. Мармазов. Кореспондент обласної газети «Народне слово» відвідав колгосп імені Будьонного Новоархангельського району, голова якого категорично заперечив ці домисли. Цікаво, звідки ж черпалась інформація і чому мовчать обласна міліція, прокуратура, КДБ?

Сергій ЗАПОРОЖАН.

Ще до початку юніорсу Лапшин пропонував Кіндратину знайти собі альтернативу серед своїх учнів. Але коли ніхто не подав заяву на «альтернативу», доцент В. Лапшин сам висунув свою кандидатуру на участь в конкурсі. І переміг.

На думку професора А. Кіндратенка, це і є той «якісний новий підхід до кадрової політики вузів», про що писала в травні минулого року газета «Правда», аналізуючи роботу партіому ХДУ.

Микола КОСИЙ,
власний кореспондент
«Голосу України».

Харків.

каціями. Купання на косі та в інших місцях не заборонено, не запроваджується також ніяких обмежень в оздоровчих закладах міста.

І все-таки, у зв'язку із зростанням гострих кишкових захворювань, питну воду бердянцям і гостям міста-курорта рекомендовано кип'ятити, а неорганізовану відпочиваючих з приїздом до Бердянська просять поки що зачекати.

В. БРЕМЕНКО.

Телеграфним рядком з Рівного

РЕАКТОР НЕ ГОРІВ

Чутки, що на Рівненській АЕС згорів третій блок, спростував через місцеву пресу головний інженер АЕС Євген Андреев: «У нас не аварія, а звичайна неполадка — сталоси замикання в генераторі. У першій декаді серпня реактор знову почне працювати».

БЕЗКВАРТИРНІ СПОДІВАЮТЬСЯ

У Г...му створили комісію, перевірки чутки, що у місті стоїть пустою 1000 квартир. Заявники посилаються на інформацію, нібито одержану від помічників народного депутата СРСР Вілена Мартирояна. Сам депутат авторство відкидає.

«ШКОЛА КОМУНІЗМУ» НЕ ПІДДАЛАСЯ

Півтора року громадськість області на чолі з обласним комсомолом добивалася передачі дев'яти поверхового приміщення профспілкових кв...сів під діагностичний центр. Доходило до інкетування і страйку медиків. «Школа комунізму» відстояла простір кабінетів і зали з м'якими меблями. «Де ми будемо вчити збирати членські внески?» — запитують профділчі.

СЛЮСАРЮ — СЛЮСАРЕВЕ

Пам'ятає: «Слюсар по м'якому металу — по хлібній й салу»? Слюсар Рівненського овочесушильного — консервного заводу Володимир Шевчук вирішив — не по салу, а по м'ясу. Вночі проник на територію рідного підприємства і вніс м'ясо — два пуди, півцентнера, 70 кілограмів, п'ять мішків цукру, майже 3000 кришок для консервування. Вкрав чимало. І одержав — теж. Чотири роки. Суворого. З конфіскацією.

З ПОЛЬЩІ НЕ ВИДНО...

Знаючи, що господарі поїхали «промишляти» до Польщі, злодії обкрадали квартиру у будинку № 15 по вулиці Свободи в Рівному. Комерційно «комерцією» де знайдеш, де втрапиш...

Сергій МЕЛЬНИЧУК,
власний кореспондент
«Голосу України».

У Кабінеті міністрів СРСР

ПЕРЕВАГА — БЕЗРОБІТНИМ

Віднині громадські роботи оплачуватимуться. Втім, ці оплачувані громадські роботи, як свідчить постаюва Кабінету міністрів СРСР, будуть зовсім не такі, до яких ми звикли раніше. Пам'ятає, громадські доручення, соціальна активність тощо? Тепер вони будуть загальнодоступними для тих, хто вважається безробітним, тобто не потребуватимуть спеціальної професійної підготовки і передбачатимуться на місцевому та республіканському рівнях у державних програмах зайнятості. Звісно, при наданні цих робіт переваги належатимуть безробітним. У документі розшифровується характер діяльності майбутніх безробіт-

них та незайнятого населення, а також роз'яснюються фінансовий і юридичний бік справи.

Які ж це роботи — громадські оплачувані? Ну, наприклад, допомога будівельникам, праця на полях у період весняних та осінніх робіт, збирання врожаю, робота на овочевих базах тощо.

Покрихте постановою-рекомендацією. Міністерству праці та соціальних питань СРСР ще належить розробити за участю урядів республік і профспілок та затвердити примірне положення про проведення оплачуваних громадських робіт.

Яким воно вийде остаточно, покаже час.

Людмила КОРОЛЬ.

Ініціатива

ДОПОМАГАЮТЬ УГОРЦІ

Асоціація «Чорнобиль». Ініціаторами створення якої стали Білоцерківський виконком та ряд підприємств міста, ставить за мету допомогти тим, чий долі перетнулися з чорним лихом 1986 року. У місті вже відкрито два комерційних магазини для потерпілих — з непоганим, як на наші скрути часи, вибором промислових товарів. На черзі — третій, у якому будуть і продукти харчування. Асоціація розпочинає зовнішньоекономічну діяльність. Днями Білу Церкву відвідала делегація з Угорщини на чолі з мером міста Нірегхазы З. Йозефом. У складі делегації був також директор дитячої клініки, професор Лайо, який оглянув хворих дітей у міській клініці.

Генеральний директор асоціації В. Таранчук підкреслює: «Говорачи про дітей, у нас завжди вживали красиві й гучні слова, та між ними й справжнім станом справ була велика відстань. У міру своїх можливостей намагатимемося довести, що гуманізм, милосердя — не просто слова, записані до статуту асоціації». Є домовленість з клінікою Нірегхазы, обладнання найсучаснішим устаткуванням, про постійне обстеження й лікування хворих дітей з Білої Церкви. Під час візиту були підписані угоди про взаємні постівки товарів.

Лідія ЧЕРЕДИНЧЕНКО.
Біла Церква
Київської області.

Ракурс

СТАРІ МАШИНИ НА НОВИХ ДОРОГАХ



Днями через Київ проїхали учасники автопробігу «Амстердам — Москва — Амстердам». Мета акції — спортивно-туристична, тому гостями опинився «Ітурист». А описка була необхідна — з огляду хоча б на справи з бензином, пітра якого (скажімо, АИ-93) коштує 0,74 долара.

Гості — це 200 чоловік на 115 старих — 30-х — 40-х років — автомобілях. Лунали англійська, голландська, німецька, деська мови.

Позаду у своєрідній автоколонні — Білорусія й Росія, місте Брест, Мінськ, Смоленськ, Москва, Суздаль, Володимир, Орел. Програма досить насичена. Тільки у Москві й Києві гості мали час для екскурсій по місту. У нас вони ще зустрілися з членами столичного клубу автолюбителів, зустріч

була результативною, про що свідчить домовленість підтримувати зв'язи надалі.

Подібна зустріч запланована й у Львові.

Звідти маршрут проляже на Чоп, а вже потім — через усю Європу — додому.

...3 Києва мопона вирушала від кемпінгу «Пропіска».

Нешумо позитивному фотокореспондентові не пощастило. Попадаючись на тиходидість автомобілів-ветеранів, він не дуже поспішав до «Пропіски». І — поплатився за самовпевненість. Машини вже випурили з міста. Вдалося сфотографувати тільки «хвіст» супроводжувачі машини — новенького «сітроєна»...

Богдан ГОЛИК.
Фото
В'ячеслав
ПУШКАРЬОВА.

ВІ

Чутка
ні все е
ставна,
продава
Правда,
і гурман
коштує
жої осет

Звідки
тесні да
кого вир
менталь
боводно
нішнього
1800 ти
гнотами
вдасься

УЛ

Якщо
на цілком
на зроби
цього пе
родян, я
Чернівці
знайдені
ченнями,
не знайд
Про з
самітарно
цію. І к
харчові д

29 ли
няла по
Сильна
над гір
обласним
пошкоди
промисл
топлено
овочеві
пів Сад
нівців.

Надзв
боротьбі
ку, ство
комі, об
збитків,
Буковин
лених
1.329 ж
196 зру
над 170
знесено
агропром
збитки с

Нічне
ря пам'я
то Івано
ла до оч
жаних в
тижня В
член СН
автослос
спробу л
на поста
з військ
зробив з
— пояс
тові «Ін
протесту
Старому

ПЕРЕВАГА — БЕЗРОБІТНИМ

Віднин громадські роботи оплачуватимуться. Втім, ці оплачувані громадські роботи, як садибні посади Кабінету міністра СРСР, будуть зовсім не такі, до яких ми звикли раніше. Там, наприклад, громадські дручення, соціальна антимати тощо? Телер аони будуть загальнодоступними для тих, хто вважається безробітним, тобто не потребуватимуть спеціальної професійної підготовки і переобладнання на місцевому та республіканському рівнях у державних програмах зайнятості. Завсёгда, при наданні цих робіт переваги належатимуть безробітним. У документі розшифровується характер діяльності майбутніх безробітних та незайнятих населення, а також роз'яснюється фінансовий і юридичний бік справи.

Які ж це роботи — громадські оплачувані? Ну, наприклад, допомога будівельникам, праця на полях у період весняних та осінніх робіт, збирання врожаю, роботи на озерних безвахтових суднах. Поки не постановою-рекомундація. Міністерству праці та соціальних питань СРСР це належить розробити за участю урядів республік і профспілок та затвердити примірне положення про проведення оплачуваних громадських робіт.

Яким аоно аявде остаточно, покине час.

Людмила КОРОЛЬ.

Ініціатива

ДОПОМАГАЮТЬ УГОРЦІ

Асоціація «Чорнобіля» ініціювала створення якоїсь міжнародної асоціації, яка б підтримувала ініціативи, ставити за мету допомогти тим, чиї діла перетнулися з чорним лотом 1986 року. У місті вже виникли торговельні магазини для потерпілих — з непознанням на них шари соромілих, вибором промислових товарів. На черзі — третій, у якому будуть і продукти харчування. Асоціація розпочинає зовнішньоекономічну діяльність. Днями Білу Церкву відвідала делегація з Угорщини на чолі з мером міста Ниретхазі З. Йозефом. У складі делегації був також директор дитячої лікарни, професор Лаво, який оглянув хворих дітей у міській лікарні.

Генеральний директор асоціації В. Таранчук підкреслює: «Говорачи про дітей, у нас завжди заходили кращі й гучні слова, та між ними й справжній стан справ був велика відмінність. У міру своїх можливостей намагатимемося довести, що гуманізм, милосердя — не просто слова, записані до статуту асоціації». С. домаленість з млінією Ниретхазі, об'єднанням найкращіх установ, про постійне обслуговування, про звичайні хворих дітей з Білої Церкви. Під час візиту були підписані угоди про взаємні поставки товарів.

Лідер «ЧЕРДНІНЦЕВ» Біла Церква, Київської області.

Ранкур

СТАРІ МАШИНИ НА НОВИХ ДОРОГАХ



Днями через Київ проїздив український автомобіль «Амстердам» — Москва — Амстердам. Мата який — спортивно-туристичного, тонку конструкцію, важка інструмента. А опис була необхідна — з огляду на те, що в справі з базисом, пір якого (світло, АМ-73) коштує 0,74 долара.

Гості — це 200 чоловік в 15 старих — 30-х — 40-х років — автомобілів. Лунга англієць, голландець, німець, датський мови. Показу у спеціалізованій автомобільній бізнесу і Росії, міста Брест, Мінськ, Смоленськ, Москва, Суздаль, Володимир, Орел. Програма досить насичена. Тільки у Москві й Києві гості мали час для акваспорту по місту. У нас вони ще зустрілися з членами столичного клубу автомобілістів, зустріли

була результативною, про що свідчать досвідчені підтримувати зв'язки надалі. Подібне зустріч заплановано й у Львові.

Звідти маршрут пролягає на Чор, а вже потім — через усю Європу — додому. ...3 Києва колона вирушила від кампанії «Простокіно» кореспондентів не поштовило. Показавшись на тижні, історія автомобілів-катерів не думка поштовило до «Простокіно».

І — поплотіється за самолюбів. Машини вже вирушили з міста. Валюся спорто-гравурації тільки якісь спорто-водючий машини — новенького «Амстердама».

Богдан ГОЛІК. Фото влізав з членами столичного клубу автомобілістів, зустріли

ВИРОЩУЮТЬ ЗОЛОТО

Чутна про те, що в Херсоні все є, мабуть, небезпечно. У рибному магазині зробили навіть «остерну». Провід, ціна настоювала і турмалин. Кілограм базилі коштує 60 карбованців, сажі остерни — 25.

Замки ж беруться делікатесні царівні? З Дніпровського виробничого експериментального остерного рибоводного заводу. Тільки київський року тут вирощено 1800 тислів остерів. За прогнозами спеціалістів скоро адається відновити промисловий алья остерів, примичний після закінчення гідропоруд на Дніпрі.

Представники зарубіжних фірм хочуть домагтися про закупівлю мальків, цити до рошати в У і шукати золотих у себе вдома. Одні херсонські рибоводи не поспішають приймати пропозиції, адже остер — це майбутнє золото, необхідне суверенній Україні. Незаважаючи на нестачу коштів, завод розширює виробничу базу.

Костянтин ІВАНЕНКО.

Реалії

УЛОВ НА СМІТНИКУ

Якщо пошукати, то навіть на смітнику безробітні можуть зробити неабияк успіх. У цьому перемалювані багатьох, риби ж живуть на околиці Чернівецької області. Знайдений нертний щипчик з моточком, який дістав з вогнем на знайденому в магазині містечку. Про знахідку повідомляють в санітарно-епідеміологічному станції. І комісія встановила, що карбованці діляться цілком при.

дотні до споживання, зовсім неадекватні до копальні. Що ємичи близько гонимі риби у відокремленні від цієї питання адекватні спільні. Та от нагадає: зникли речовини. Писані розгляди копіячому по домівках. Адаме на кожного діла послал до тислів підпоручку, та ще в наш важкий час.

В. ПЕЛЕХ.

Продиктовано в номер

ВОДА...

29 липня Буковина прийняла повторний удар стихії. Сильна злива прокотилася над гірськими районами та обласним центром. Паводком поширеною ілліям, мостів, промислових підприємств, затоплено зернові, кормові та озерні ліси. Вартість Східногірський район Чернівецької області.

мільйонів карбованців. Загинуло 5 чоловік, 6 — безвісти. В обласному центрі знаведено з ладі 23 промислових підприємств, серед них — «Місськостінат», молоковод та мехи харчового призначення.

Важко зв'язку з цією подією в області складна ситуація епідеміологічна обстановка. Монітори спалахів інфекційних захворювань. Комісія азначила грошову компенсацію потерпілим. До ліквідації наслідків стихійного лиха залучили колективні промислових підприємств, будов, транспорту, зв'язку, колгоспів і радгоспів, військомослужбовців, цивільне населення.

Василь БАБУХ.

Чернівець.

...ВОГОНЬ

Нічне вивчення в повітря замітіння на Лявлянській та Івано-Франківській принале до очування і так не багатьох наслідків. Манголювання Віктор Левинський, член СНУМ і колишній автолюкер, зробив у Львові спробу підпалити автомобіль на постаменті поблизу однієї з військових частин. «Я це зробив з власної ініціативи», — пояснив він кореспондентів «Інтерстету», — в знам протесту проти поранення в Старому Угрінової мого товариша.

риша В. Максимчук. Я хотів військовим сказати, що так не грають у політику» (СНУМ вважає, що акція є пам'ятником С. Бандери в Старому Угрінової і в Івано-Франківську в Златоколі — справа рух військовиків).

Повторний щип зазнався справами, і дописувач швидко логастися. Проти В. Левинського порушено кримінальну справу.

Інформативна «Інтерстету».

Левт.

ПОГОДА

І та 2 серпня погода в Україні загострилася настільки. Проходять короткочасні дощі, грози, місцями сильні зливи, град. Під час грози молнии шквали 15 — 20 метрів за секунду. Температурна повітря



ШЕПТЕКІТА ПОСТРИГІ

Ще кілька днів тому телеглади митиувались жовтоювими дітками і бордюром актор Валерій Шептекіта — аш грав приятеля голонокого герон у фільмі «Самітні жінки бажали познакомиться». А актора Валерія Іваненка збався записки з борони, що робили його схожим на Леонардо да Вінчі. Шептекіта не дозволяла собі стриптисти, навіть гримувати Леніна — в разі раптово задрота доведеться грати Чорномора? І ось Нийський Молодий театр, де працює актор, пішов на конвульсії, те пер (привинив), на місськостінат належить тільки самостійно собі.

Христостор ГРУШІ. На фото: Михайло САЧКА. Валерій Шептекіта — до того, як підстригся.

Люкс

ГЕРКУЛЕС НА КОЛЕСАХ

Батько Самуїла Крижанів, ковал з Лисогов Лисівців, був свавищником, але залишив у спадок синові рибу до ау, юмичу, а шифон матеріалу — велосипед німецької фірми «Геркулес». Дата ангулусу — 1886 рік. Подарунок зроблено ще до війни. Відкоти до чужих білих ліній сорди й чорні куркули — значно швидше. І досі ідентичні.

Микола САРАХАН. Вінницька область.

сподобався. Мишці згоділи у ру до ву. Рішном комерш, де

ПРІЗ, чужі. Ун.



ПЕТРОВ У ЛЬВОВІ

Іду до Львова. Про ксен-
видаю пгадаю собі: «Я — не
Петров, тобто, за паспортом —
Петров, а ти — Петріа. Pet-
ria нія. А то рятком у Львові
смаду на нерою, підійду і
смакую: «Петрові! Мєскаю,
значить!»

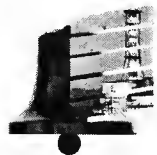
Ні, лєвоє-бєтєтє, а — Пет-
ріа!

Але, прибувши до Львова, а
забув про це. Тобто, не забув,
а воно мені просто не знадо-
балося. Місто не підходить і не
цікавиться паспортом. Я навіть
дражнина кам'яних лєвів біля
ратуші, уявляю! сєнь-мє-
тєл припором: «Ой, господа, а
я-то — Петрові! Да-сє. Муть
уваги. Тєк мєчє воєн шєдєн
жєвоєго Петровєа бєчєтє. Потім
сєдєє є до Прєсбєрєнєськєй
грєко-кєтєлїєськєй цєркєв. Лє-
дєй тєл бєчє бєгєтє. Азє пї-
хтє мєлє нє зєпїтє: «А чї тї
єл їудєй, бєтє, тє, чєлєвєчє!
І білє дошкє сєбє у аєтєкєдї
тєпзубє а побубєлє, і нє дїє-
чєтє тє бєбїє пєвєськє бєзбє-
рєнє рєздєчїлєсє. А мєлє пє-
бєчє, нє стєрє гєлєкєвє прє-
дєє нєчєнє і дїзєлєсє, щє тє
є уєспєшєнєй Лєчєкєськєй
цєнтєр, мєє рєсїєськє дєлє
згєдєлє чєм Брєзєлєвєлєтєм
«сплєтєлє пєтїє і єдїчєлє сєбє
єл удємє. Зрєбєчє нє пєм'єтї
кїлєкє зїмєнє тїх лєвєськєх
мїсєц, щє стєлє мєнє тєлєр
бєчєлємє...»

Ігор ПЕТРОВ



ГРАНИЦІ ДОПУСТИМА БАЙДУЖІСТЬ



Аналізуючи відповіді на анкету, у якій вишукано проблеми переселенців з 30-кілометрової зони і зон жорсткого радіаційного контролю («ГВ» № 89 від 10 лютого 1991 року), звернули увагу на одні з них. Мабуть, то

му, що біля та стурбованість, викликані у відповідь, характерні для всіх інших анкет. Тож вирішили зробити анкету. Наголошено анкету повністю.

Отже:

- Вразок**
1. У якого році вас відвідали?
1986.
2. З якого міста чи села? смт Народичі Житомирської області.
3. Хто займався відселенням? Вийшли добровільно за рекомендацією лікаря.
4. Як пробилися виникли в процесі відселення? Багато: жито, робота...
5. Де ви тепер мешкаєте? Подгвайська область, Кобеляцький район, с. Мартинівка.
6. Погіршилися чи поліпшилися ваші житлові умови порівняно з дощовими?
Не на кращому рівні, але мирніше.

7. Чи вдалося вам на новому місці знайти роботу за фахом?

Так.

8. Ваш фак?

Бібліотекар сільської бібліотеки: старші.

9. Чи маєте ви дітей?

6 років синів, 3 — доньці.

10. Чи задовольняє вас стан їхнього здоров'я?

Ні.

11. Чи користувалися ви пляжками, наданими тим, кого відселили з 30-кілометрової зони та зон жорсткого контролю?

Куди не зверталися, скрізь відмова. Просили лише продукти для дітей і чекати вже чотири роки.

12. Чи приділяли вони увагу місцеві органи влади?

На наше прохання відповіли одна: «Ми вас сюди не запрошували».

13. Чи надавав нам допомогу «Червоний хрест», Союз «Чорнобиль», інші громадські організації?

Ніхто, та ми і не клопоталися.

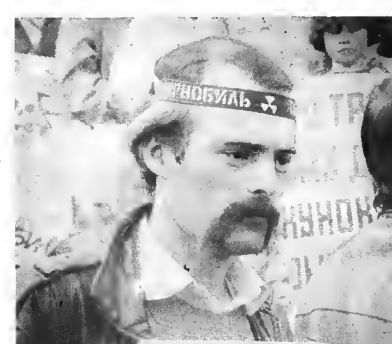
14. Чи слід, на вашу думку, припинити діяльність АЕС?

Так.

15. Чи вірите ви в те, що ваше життя може змінитися як краще?

Всі надії марні. Хіба що чимось допоможе одна анкета. З 1991 році ми вже трічі були в юриста Кобеляцького району. Ми просили лише одного: як зробити так, щоб наших дітей мали пильно на одержання чистих продуктів. Тік четверте ми вже не наважувалися, не вистачало сил. А направили нас до юриста голова сільської Ради тов. Голянич Г. С., який сам же в змозі вирішити дане питання.

Сім'я ПІКОБІ Миколи Петровича



КОМЕНТАРІ на мою думку, зайди. Єдине, що кожному додати, — даремно автори цього «листа анкетного характеру» не звернулися по допомогу до Союзу «Чорнобиль» та місцевого відділення Червоного Хреста, адже ці організації мають допомогати всім, хто звертається до них. Але й тут не обійшлося без прикрих випадків. Ось що пише Толоччів Іван Федосієвич, якого переселили з Прип'яті до села Колесівки Київського району Київської області: «По телевізору бачимо, в газетках читаємо про допомогу, а в нас цього не було». А от А. Пасюку, який переїхав до Майданова, з Фонду Союзу «Чорнобиль» купили хату.

Згодом знавши документи місцеві органи влади не приділяли ніякої уваги Єдиним, як на мене, виправданням такої бездіяльності, коли не сказати байдужості, є міркування, викликані в анкеті того ж Івана Толоччів: «Який ж він (ред.: місцеві органи влади) щось могли з них, крім початку, нічого немає, самі жебраки і попросити ні в кого...».

Жоден з тих, хто відповів на нашу анкету, не написав, що задовольняє станом здоров'я своїх нащадків. Хто з нас вживено може сказати: «Моя дитина абсолютно здорова»? І ми до того ставимося вже звичайно. Дитячі хвороби стали нормальними (і) явищем... Чи не слід переглянути саме поняття «норма»? Тим паче, що «норма» кроку у цьому напрямку вже зроблено: давно існує поняття «гранично допустимі концентрації» шкідливих для здоров'я речовин у повітрі, воді, продуктах. В екстремальних ситуаціях одразу приймаються «тимчасові» «умовні» норми. Отже, слід остаточно назвати нормальними умови, за яких ми існуємо — бо життям це назвати не можна. Тоді й не дивно, що ніхто з дописувачів не вірить, ніби життя може змінитися на краще. Дехто, щоправда, вважає за краще жити «бо» (накільки дитина втрачає сенс), як написав Л. Грещак з с. Років. До його переселення в Овруцькому районі Житомирської області.

На закінчення огляду ваших анкет хотіла б звернутися з проханням написати до редакції тих, кому місцева влада все-таки хоч у чомусь допомогла.

Катерина ВОРОБЕНКО.
Фото Віталія ЛЕШІНСЬКОГО.

Наше село розташоване в 36 кілометрах від Чорнобиля. Близько пів року живемо в умовах радіації, та нікому, здається, до цього не має діла.

Хоч багато доводиться чути про захист населення, тодімо довіряти, підписувати поведомств з реактора. На дорогах знаймалися радіоактивна нурява.

Колгосп та району Рада народних депутатів докладають чимало зусиль для евакуації та ізоляції селян, але не всім їм під силу. Заасфальтовано лише центральну вулицю. А

ЯК ВІД НАС ПОЗБУТИСЬ?

А суть справи ось у чому. Ви думаете, як свого часу бурхливо почали розвиватися центри науково-технічної творчості молоді. Такий центр був створений і в Дніпропетровську. Назва його НТМ «Імпульс». В той же час траплялися чорнобильські трагедії. І керівництво почало залучати до роботи над чорнобильським техногенним спеціалістів різних галузей господарства. Були створені тимчасові творчі колективи, ядром яких стали «лінійники» з трудів оперативного дозиметричного контролю четвертого блоку ЧАЕС. В Березиньчій, й Раут та інші, чорнобильське місце підготувало їх до ідеї створення колективів, які були б затяті швидко аниміровані бездіяльністю. Вони мали б ефективно працювати лише під час навал, а коли почався бій, то не витримали...

Крім того, витрачалося багато коштів. Заміри брали з вертольотів, а обробляли на землі. Така й досі методика головної дослідницької організації України — Держніжпромату СРСР. Серва розробком, думкою, а не фактом, на увазі, унікальна лабораторія на базі підземної Л-410. Після того, як оператор авіадити з бортовим апаратурою систематично зводив зображення майданчика, і ніяких польотів (пенсії), обчислювальний комплекс починав евакуювати інформацію, яку виводили на монітор, комп'ютер, а основні органи леглиши широкодіапазонний радіомітер «ШАР-18», робить до 10 замірів на секунду в діаметрі від 1 мікрограма до 10 Р/год.

Після обстеження, яке в польоті, зібрана інформація готова до використання. Переважним системам з її поведінкою, тобто результатів аналізу, ми не наспраді.

Словом, мали б ми в перші дні аварії ці прилади, силісний людей зберігати до поточності. Але попервах ми не моніторингу — немає проблем. Справа в тому, що колишні керівництва НТМ «Імпульс» перекладали на інших робіт, а ніяких в особі його директора В. Петренка уявляло, що нашісті копіюючи боти за борду, у що тепер є несправності. Близько пів року, до безрадянського господарства, що було створено інтелектом і інтелектуальністю наших інженерів. Але це не вичислювало нас. Бо ми замкнули працювати в атмосфері довіри і довірливості, а не дитини і підбурювання, як кажуць не відрізняються від картичарів. Отже, розлучення.

І ось із НТМ «Імпульс» виділяється мале підприємство «Сіф». Складається з двох частин, де займаються, що НТМ «Імпульс» передає «Сіфу» з балансу, на баланс строком на п'ять років комплекс апаратури (саме ту, про яку ми писали) для її подальшого вдосконалення і використання. Але через деякий час, почувши поточніми керівництвом НТМ «Імпульс», без погодження з

нами, у своєму варіанті догнору фразу за балансу на баланс передавали на користь, а це, як кажуць, зовсім різні речі. Питання: навіщо? А ми так вирішили, — відомі відомі. Ви ставите аварію, а то вже наша справа, як бути діла. Започево — проголому комунізму. Не зачепимо — комунізм. Тенш що дасть собі, поки ми добрі.

Інакш і пішов би собі. Але ми так не можемо. Нам бачило від того, що хтось ось так чинить із нашою інтелектуальною власністю, їм бездарно, шляхом підлягу, порушенням законів. Зрештою, ми розуміємо, зайдіи така явність у безкарності. Бо не від безкарності, а від безкарності службовців осіб, зокрема зустрілися головові виробництва Дніпропетровська та збірника Крутосівського. Ніхто не хотів іти рішення, ми так і не можемо згадати. Єдине, в чому впевнені повністю, — не на Законі. Конкретним тісним зникло, що і те, що, відрізняючись як прохання нерівності НТМ «Імпульс», вони стоїть на стороні інтересів усього населення.

Оскільки, зайдіи до Постановою Ради Міністрів СРСР від 2 листопада 1990 року і Постановою ВКР МПД від 14 серпня 1990 року «Імпульс» до цього часу не пройшов перевірок, користуватися статутами та втручанням підкавалових структур, в яких можуть бути врахуванням у сфері фінансових та майнових заходів. Словом, закон, як дитина...

Але так, думало, не повинно бути. Нехоче в час, коли наші розробки ми моніторили України (та й не тільки її), розробили, як вважали б за честь мати багато країн Заходу, зокрема ФРН та Іспанія, можуть прося зникнути. То чи можемо ми мовчати в такий ситуації? Не можемо і не будемо.

Бо на карту ставиться не наше особисте майбутнє (ми вже вносимо перебігання на карту ставляється технічні можливості республіканського комітету з надзвичайних ситуацій. А це означає, що ми маємо апаратуру, крім детального визначення гамма-полюсів, може виявляти і попереджувати про аварійні стани в газів і нафторозділів, магнітних записників та шовяних доріг. Може виявляти підземні пожежі в террионах, лісах та пожежах торфу. Вони може ідентифікувати збудовані аварійні портів та запалів ліній. Словом, усе те, що дозволяє попереджувати критичні ситуації. Це дозволяє зберігати надійності — людські життя, а державі — майно...

Анатолій КОРМІЛО, директор малого підприємства «Сіф»:

Олександр ГОЛУБІНЦІН, заступник директора малого підприємства «Сіф» по виробництву:

Дніпропетровськ.

ЛИДІАЄМО КУРЯВОК

де взяти газів труби на таке велике село? Аде воно на 12 кілометрів тягнеться вздовж Дніпра.

Вважаємо, що подібні проблеми мають вирішуватися на республіканському рівні, а не поін що живемо в радіації, в сім'ї я знав.

П. НАСЕНКО, С. МІЛЬНИК, В. ВУБЕНКО та інші (всього 29 підписів).

Із Борисівки Чернігівський район Чернігівської області.

РУХ УКРАЇНИ до самостійності надзвичайно складний. Він складається, ніж у країнах Балтії, в Грузії, Вірменії та багатьох інших республіках внаслідок того, що ми знаємо до того були під імперським окупом, яка робила з українців безсвоєсвідомі раби, які вважали національну свідомість. Тривала українська пропаганда вела до дефортації, що була самостійною національній цінності.

Незалежність визначається як національна чинники. Як держава має самостійну зовнішню і внутрішню політику, свої збройні сили, фінансово-господарську систему та права над зовнішніми справами. Українська держава незалежна. Якщо цього немає, тоді держава — колонія, підкорена території, проголошеної, що вона являється чинним об'єктом нації.

Шлях створення паралельних з союзними республіканських військових формувань не дає помітних результатів через суворий контроль Центру за виробництвом з озброєнням

Вихід не в тому, щоб обійти уряд РСРР, а в тому, щоб примусити його піти на децентралізацію армії і в дусі його ліній створення Союзу незалежних держав створити замість одного військового об'єднання командування незалежними республіканськими арміями.

Україна, дарма що проголосила Рін тому Декларацію про державний суверенітет, на сьогодні не має жодної ознаки незалежності. І тому вона тільки нога.

Проблема створення українських збройних сил дуже складна. Як хотіли б військові, поставивши питання: як створити незалежну республіканську армію паралельно зі союзною, що розташована на території України, чи перетворити на республіканську ту армію, яку нині дислокують в Україні?

Деякі республіки зазнали за створення паралельних збройних сил. Наприклад, Молдова, Вірменія. Молдова вирішила створити 30-тисячний корпус карабатерів. У Вірменії лонда Рін тому почали створювати неофіційну паралельну армію. І оскільки військовий зброю, яку крали на складах, купували з-за кордону, купували ішніми недержавними способами. Деякі записали понад 100 тисяч добровольців. Реально було кількості десятки тисяч, що мали різноманітну малу технічну зброю. І тому числі з мистецьких рушниць. Північні відносини між різними політичними силами за союзом тільки так укладилися, що Верховна Рада Вірменії, яка загальною складається з демократичних сил, сама мусила розформувати ці військово-політичні частини.

Досвід Молдови також свідчить, що шлях створення

паралельних з союзними республіканськими військових формувань не дає помітних результатів через суворий контроль Центру за виробництвом з озброєнням зброї.

Літової почали формувати свою республіканську національну охорону. Молодих хлопців, що готові служити цієї охороні, виявилось достатньо. А озброєння? Під час зустрічі в Мінську, що 11 червня відбувся депутатів представників демократичних олімпій Балтійсько-Чорноморського регіону, я спитав молодих людей, чи мають вони зброю озброєння прикримому охороною. «Мисливською», — відповів він.

Цей шлях створення збройних сил свідчить, що велику силу патріотизму і самодіяльності молодих людей, але реально він іде не далі поті, ніж до військових формувань, доки вони виробляють зброю

те у випадку з Україною. На Україні в великій кількості уранової руди і величезна військова промисловість, що виробляє озброєння пропускати до 25 мільярдів карбованців щорічно.

Україна не може вийти зі союзного військово-промислового комплексу, відокремившись від союзних держав, які учасники подолу його на військової потенціал республіки. І оскільки Україна є учасником виробництва атомного потенціалу, вона не може відокремитися від нього раніше, ніж буде досягнуто певного атомного розв'язання.

Процес військової децентралізації, напевне, почнеться військовою реформою. Союзний аспект її охоплює поперше, проблема ядерних і звичайних озброєнь; по-друге, проблема військової промисловості; по-третє, проблема наукових досліджень, по-четверте,

реалізації частини з розробки. Декларація про державний суверенітет України про безядерний нейтралітет.

Окремі варіанти реорганізації військового потенціалу РСРР і створення республіканських збройних сил — це не що інше як політика боротьби між союзною структурою та республіками. Сила союзних структур — в їхній потужній фінансовій базі та адміністративній військовій силі. Слабкість їхня в тому, що ця могутність гальмує економічний розвиток, а саме економічний розвиток є основою структури суспільства. Військова могутність є вже не перевагою, а величезною вадою. Сила імперської структури, в тому, що, плануючись над усіма республіками, вона себе грабує через систему централізованого перерозподілу ресурсів. Росія, а не Слабкість її в тому, що з

васюльовців строковою службою.

Друге. На засадах добровільності офіцерський склад у військових частин, розташованих у нашій республіці, займається чи обіймає громадян України. На Україні створюється український офіцерський корпус, заснований на добровільності. Училища і відбудовується поступовий перехід укр. військової служби на українську мову.

Третє. Південно-Західні командуванням законом Верховної Ради перетворюється на Міністерство оборони України. І все підпорядковує йому військо виводиться з під влади союзного міністерства оборони і стає українською республіканською армією.

Здійснення різне скорочення армії та поступовий розвиток військової структури до найму добровольців.

УКРАЇНСЬКЕ ВІЙСЬКО: ЯК ЙОГО СТВОРИТИ?

проблеми організації збройних сил і забезпечення їх життєдіяльності.

Як бути зі стратегічними атомними озброєннями? Питання між 15-ма союзними республіками? З огляду на принцип формальної рівності так і слід би вчинити. Проте, враховуючи реальну ситуацію, а саме: велику нестабільність державних структур у союзних республіках та їхній перехідний характер, небезпечно було б розпоручити атому зброю!

Атомна загроза, що збільшилась би з розподілом її по 15-ма республікам, імовірно з-за неї на противі децентралізації РСРР і тим самим їй допомагає багаторічними силами в їхній боротьбі проти національно-вигулів сил. Відмість республік, алане кажує, не можна виступити проти військових підстав претендувати на неї. Мабуть, справедливо було б розподілити військової атомної зброї між усіма республіками, що мають найбільший промисловий потенціал, виробляють атомну зброю і мають достатній науковий та інженерний склад, щоб належно виробляти її експлуатувати його. Необхідно також так організувати управління ними, щоб викликали довіру в інших держах і знати підозрілість і напруженість між держами.

Можна інакше розпорядитися військовою атомним потенціалом: виділити його в окреме командування збройних сил, яке керувало б ядерною зброєю цього комітету оборони. Цей комітет — не теперішнє Міністерство оборони, а підпорядкований йому республікам і жодній з них не підлягає, а такий, що створений договором республік між собою і їм і підпорядкований одяквою мірою. Паралельно з цим комітетом відбудовується процес створення республіканських армій зі звичайним озброєнням. Мікрореспубліканський (не напівреспубліканський) комітет керує атомною зброєю, аби не створювати ніякого усього цього проведення віднощів міжнародних переговорів до тих пір, поки не буде досягнуто угоди про зняття атомної зброї.

Цей варіант уявляється таким за перший, бо він хідні і заручитися атомною зброєю, але зупинити можливість міжнародного маневру і гальмувати ймовірне приско-

укладанням між республіками договорів в економічних справах імперська надбудова почала виявляти свою необхідність і доводилося доводити до неї. Через військову анклави з неминучістю переходу до децентралізованої ринкової економіки, що зменшує фінансову базу Росії, а до поступового відкриття того фактору, що на північ та схід України лежать республіки Білорусь, Литва, Польща, а не якесь Горбачовське республіка.

Очевидно, темп військової реформи залежатиме від двох факторів: офіційної діяльності республік і неофіційної діяльності в них. До офіційної діяльності республік належить діяльність їхніх Верховних Рад, парламентських комісій, парламентських управлінь. Республіканські органи управління на союзний уряд, тим швидше примусити піти на військовою реформу і децентралізацію армії.

Щодо України можна припустити дві реформи, за якими в Генеральному штабі Міністерства оборони РСРР створюють Південно-Західне командування з центром у Києві. Йому підпорядковують Прикарпатський, Київський і Одеський військово-морський флот. Це командування перебрало б свою зброю в розпорядження і всі війська відповідної території. Відповідальність за захист територіальної цілісності України та обов'язок гарантії недоторкості південних західних кордонів республік. Це командування підлягати Верховній Раді України, яка член уряд республік, який здійснює необхідний розкриття на Україні армію в сім'ям військовослужбовців та опікується військовоінженерним.

У діяльності Верховної Ради України по створенню республіканських збройних сил на основі розподілу військових частин союзної армії, очевидно, можливі три стадії.

Перша. Верховна Рада все тієї добиєся, щоб усі війська залишилися в своїх військових частинах, що тепер є за України, а рекрути з інших республік залишилися в атомній частині, переїжджають на свої батьківщини. На цій стадії відбувається українізація військо-

Паралельно з приватизацією економіки відбувається консолідація військової промисловості.

Неофіційна діяльність на Україні по створенню республіканських збройних сил є не менш важливою, ніж офіційна. Тут бачу кілька великих перспективних напрямів.

Перший. Діяльність комітетів солдатських матеріалів, які спирається на реальні матеріальні пошуки і турботи за своїх сил.

Другий. Офіцерські комітети за створення української армії. Через військовою дисципліну, переслідування в союзній армії українськомовної душі і руху діяльності комітетів не в дуже широкі масштаби, але немає жодного сумніву в тому, що в міру загальної демократизації української економіки і політики, проведення правових засад у діяльності держави переслідувачів, які в армії українці за підтримку ідеї створення української армії будуть збільшуватися, а рух за українську армію зцінюватиметься.

Третє. Пропаганда й агітація за створення української армії. Це велика й різноманітна робота. Мета її в тому, щоб змусити громадян свідомо створення національних збройних сил. Висні ми мусимо думати, які українці мають створити українську армію, про співвідношення ролей військ у війні, організації громадства, української військової традиції.

На наступний рік-два гострою політичною боротьбою між різними політичними силами на території України (у чварирах, військових, місцевих, поліпонах) житиме, як і зараз, багато людей за зброєю в руках. Як і зараз, вони привадиють до нас з вами і формулюють своє ставлення до нас.

Тож наша поведінка переконана, як що ми не хочемо їм аби і ми люди справедливий. Може, не всі вони знають Божі заповіді, але все одно відповісти атом на добро величезно важко.

Будьмо справедливий, і тоді ми добровільно і з християнським миром створимо національну військовою, не примусованою своїм ворогом.

Лево ЛУК'ЯНИНКО / народний депутат України, голова Українського республіканського партії.

Олена ВАЩЕНКА.



ПРОТИ НАУКОВОГО КОМУНІЗМУ

Т. Шевчен-
ології і психо-
уазах респуб-
навчальні за-
спеціалістів
такою нового фа-
ро, про всяк
енциклопедич-
а там вичи-
цілісну сист-
еса, суспільні
олологію, яка

лися буржуазним «лженау-
кам», які підривають наші
великі завоювання.

Факультет починається не
з нуля. Його створено на
основі філософського факуль-
тету КДУ, при допомозі нау-
кових установ відповідного
профілю АН УРСР і т. п.

— Посади викладачів со-
ціології майже без винятків
займають колишні викладачі
наукового комунізму. Вихо-
дять, нові часи — старі під-
ходи?

— Так, ця проблема ак-
туальна. Треба негайно по-
добити про підготовку фахів-
ців через аспірантуру. Мя-
вже, правда, маємо своїх ас-
пірантів, але треба поліпши-
ти відбір, бо поки що там
суцільний хаос. Водночас
маємо тісні контакти з Інсти-
тутом соціології АН УРСР,
з Інститутом психології, на-
віть створили спільне підпр-

емство для перепідготовки
надрів і наукової роботи.

— З теоретиками в нас
ніколи не було особливих
проблем. Але сьогодні пот-
рібні практики. Де працюва-
тимуть ваші майбутні випуск-
ники?

— На виробництві, в Ра-
дах народних депутатів, в ос-
вітнянських закладах, меди-
цині, органах правосуддя —
ціліна не зорана.

— 70 абітурієнтів стали
першокурсниками нового фа-
культету. Хто вони — ваші
перші студенти?

— Переважно дівчата (на-
жаль), переважно «медалис-
ти», переважно «городняни»,
переважно «вчорашні школя-
ри», котрі героїчно витрима-
ли конкурс — майже 6 осіб
на одне місце.

— Вітаємо ваш факультет
і зичимо успіхів!

Вела розмову
Катерина БОРУШ.

У ЖГОРОДСЬКИЙ уні-
верситет, мабуть, єди-
ний вуз республіки,
де абітурієнти мають мож-
ливість складати вступні
іспити, а відтак і навчатись
однією з чотирьох мов, які
вважаються рідними для
більшості населення Закар-
паття — українською, утор-
ською, румунською та ро-
сійською. Для випускників
національних шкіл, котрі,
до речі, можуть удосконалю-
вати свої знання й на утор-
ському та румунському від-
діленнях, — це неабияка під-
мога.

Нинішнього року на різні
факультети стаціонару пода-
ли заяви 222 представники
угорської національності.
Після українців (1.888 абі-
турієнтів) — це другий по-
казник. Переважана біль-
шість з угорців виявила ба-
жання складати вступні іспи-
ти румунською мовою.

Створено відповідні пред-
метні комісії, які очолили
висококваліфіковані фахівці.

АМБІЦІЇ
І АПЕЛЯЦІЇ

Приміром, на посаду головн
комісії з румунської мови
було запрошено професора
Бая-Марського університету
з Румунії.

— А чи не виникає у
зв'язку з цим ускладнень у
ході іспитів? — подікався
я в заступника голови апе-
ляційної комісії Г. Чикрія.

— В цілому ні, хоча де-
які непорозуміння мали міс-
це. Так, абітурієнт І. Ва-
лінт, котра писала роботу з
біології, не зовсім правильно
переклала запитання (всі
екзаменаційні білети надру-
ковано українською мовою
— прим. М. Г.). А переві-
ряючий вирішив, що вступ-
ниця не до кінця висвітлила
проблему і поставив «чет-
вірку». Ми переглянули рі-

шення і поставили найвищий
бал.

До речі, захист не мунди-
ра, а інтереси абітурієнта —
теж один із штрихів нового
підходу до навчального про-
цесу в університеті. Та ж
апеляційна комісія, за сло-
вами Г. Чикрія, слугувала
раніше, як правило, гарма-
тою, що стріляла лише в
один бік. Тепер ситуація змі-
нилася: з 40 заяв, що надій-
шли до комісії, визнано пре-
тензії справедливими майже
в кожній п'ятій.

Характерною рисою цьо-
горічної вступної кампанії є
збільшення конкурсів на гу-
маїтарні факультети, в то-
му числі на угорську філо-
логію — понад три чоловіка
на місце. Великий інтерес

виявили
веденої
инжене-
тету. П
на юри
— 3
сумову
комісії
В. Сл
крити
кн. У
мо за
них іс
і абиту
запро
туванн
Дия
лист
невро
науков
Ж.-П.
зав ст
в Ужг
ще к
підгот
справд
гам ча
влас
«Гол
Ужг

Іспит-91

С
М?

декого при-
березі, когось
резерві — в на-
вчальні місця на
де, кількість
вирочується.
авуючи отаку
маже відпові-
етар приймаль-
ет Яковлев, —
перейшов нині
ого училища до
і відкрив но-
за останні ро-
ривом удвічі.
проблеми не ду-
тих, хто вирі-
своє життя
5 місць п'яти
місць подано
заяв. Комуś
воротною,
кореспондент
України».

АРИСТОКРАТКА З «КОРОСТІШОВА»

Відкалася мама біля дзе-
рця приймальної комісії.

— Господи, як мого дитя
взавтра диктант напише?

— А в чому справа? —
перепитували співчутливі жі-
ночки.

— Так вона ж у мене по-
русьському говорить. І школу
руську кінчала. П'ятірок ба-
гато. З української, правда,
в атестаті «задовільно» сто-
їть. А тут понавидумвали:
то все було, як було, а тепер
з бухти-баракти українізацію
подавай. Так ніззя, поступен-
но треба.

— Звідки ж донечка ва-
ша?

— З городу вона, — гордо
відповідала мама. — З Коро-
стішова.

Однак змінити нічого не
можна, правила прийому до
Вінницького державного
педагогічного інституту іме-

ні М. Островського за-
тверджено і в них нор-
мни по білому записано:
«Усі вступники, які атесто-
вані з української мови та
літератури, складають пись-
мовий іспит з цих дисциплін
(крім спеціальності «російсь-
ка мова та література»). На-
буває наразі чинності За-
кон про мови в Українській
РСР».

Конкурс у педвуз нині ви-
сокий. Ректор інституту про-
фесор Н. Шунда розповідає:

— 2 тисячі 476' юнаків
та дівчат хочуть стати учи-
телями, 666 з них — меда-
листи. Приймемо ж лише 995
чоловік. Особливо великий
конкурс на спеціальність
«фізкультура і методика
спортивно-масової роботи»,
«педагогіка та методика по-
чаткового навчання і психо-

логія», «українська мова та
література».

Перші іспити показали рі-
вень «готовленс» абітурі-
єнтів — них баг. «медалис-
ти» не підтвердили свої «від-
мінні» знання. Скажімо, на
письмовому екзамені з мате-
матики за спеціальністю «ма-
тематика та інформатика» з
72 абітурієнтів-медалистів
привітаних до них лише 9
чоловік одержали «п'ятірки».

У цьогорічних правилах
прийому є ще й така новин-
ка: призери всесоюзних, рес-
публіканських, обласних
конкурсів «автоматом» одер-
жують балів з «олім-
пійськ» предме

Валерій ЛАЗАРЕНКО,
власний кореспондент
«Голосу України».

Вінниця.

СЛАВИТЬСЯ Запоріж-
жя авантюрих справ
майстрами. Нещодав-
но десятки газет повідомили
про викриття групи спекуля-
нтів, яка діяла за допомогою
фальшивих посвідок офіцерів
КДБ. А тепер — ажіотаж
довкола вступних іспитів у
вузи, які кажуть, до сезону —
і фрукти.

У місті металургів виник-
ла філія Ленінградського ін-
ституту політології. І негай-
но, ясна річ, оголосила при-
йом студентів. Благо, рекла-
му нині публікують за просто,
аби гроші. До речі, абітурі-
єнти, мусиди (і дехто шви-
денько сплатив) переказати
по 6 тисяч карбованців за
навчання. Натомість — ня-
ких іспитів і конкурсу. Вва-
жай, що вже прийняли. Яким
же спеціальностям обіцяли
навчити підприємливі люди
наших юних земляків? Пра-
вознавство, менеджменту, по-
літології...

Та хутко з'ясувалося, що
такого філіалу не існує де-
юре. І взагалі питання про
його відкриття не розглядало-
ся ні в Києві, ні в Запоріж-
жі. Хто ж самотужки праг-
нув ошарашити (Боже мій,
за шість «штук») провідні-
х пай-хлочників і дівчаток
духом престижного вузу?

АФЕРИСТИ-
ПОЛІТОЛОГИ

В. Львов і його команда.
В. Львов є директором одно-
часно двох закладів — Укра-
їнського науково-дослідного
центру ідейно-політичного ви-
ховання Академії педагогіч-
них наук СРСР та Запорізь-
кого госпрозрахункового фі-
ліалу Ленінградського інсти-
туту політології. Гроші абі-
турієнтів тим часом пішли на
рахунок центру, а не так зва-
ного філіалу. І не дивно: та-
кого філіалу місцева влада
не реструвала, він не має
власного рахунку в банку.

Що ж, можна поспівувати
обидливим «студентам» не-
існуючого навчального закла-
ду, бо мало хто серед них ла-
м'яє мудрість нашого наро-
ду: не зівай, Хомко, на те
ярмарок.

Мені залишається навести
спеціальне рішення Запорізь-
кого облвиконкому: «Припи-
нити прийом абітурієнтів до
Запорізького філіалу Ленін-
градського політологічного
інституту. Вважати недоціль-
ним діяльність філіалу Ле-

нінградського політологічного
інституту на території обла-
сті у зв'язку з відсутністю
навчально-матеріальної бази
для якісної підготовки спеці-
алістів. Інформувати Акаде-
мію педагогічних наук СРСР
і Ленінградський політоло-
гічний інститут про порушен-
ня порядку створення філіалу
і про це рішення виконко-
му».

Р. С. Втім, іспити до дер-
жавних вузів у Запоріжжі
цього року гарячі. Найвищий
конкурс, як завжди, до мед-
ического факультету. Більше
чоловік на місце. Трохи мен-
ше двох чоловік претендують
на одне місце в держунівер-
ситеті на спеціальність «Ук-
раїнська мова та література»,
а здобути фах за спеціальні-
стю «Фізика» забажали всьо-
го 49 абітурієнтів (при пла-
ні — 50 місць). На факуль-
теті Запорізького машинобу-
дівного інституту, Меліто-
польського інституту механі-
зації сільськогосподарства
та Бердянського педагогічно-
го інституту кількість бажач-
их стати студентами колижа-
ється від 1,13 до 3,4. Що ж,
нехай переможуть гідні.

Олександр МИХАЙЛЮТА,
власний кореспондент
«Голосу України».
Запоріжжя.

ЕКОНОМІКА —
ЦЕ ПРЕСТИЖНО

Незабаром 500 юна-
ків та дівчат одержать
запрошення до Сумсь-
кого фізико-техноло-
гічного інституту. Про
особливості цьогорічних
вступних іспитів розпо-
відає відповідальний
секретар приймальної
комісії О. АЛЕКСЕЄВ:

— Загалом конкурс
був невеликий — мен-
ше двох чоловік на міс-
це. Але порадував рі-
вень підготовки канди-
датів у студенти. Ко-
жен четвертий закінчив
школу із золотою ме-
даллю. Здебільшого ме-
далісти і виборювали
право навчатись на спе-
ціальностях «Економі-
ка і управління в ма-
шинобудуванні» та «Ор-
ганізація виробництва»,
які відкриваються з но-
вого навчального року.
Потім молоді до еконо-
міки в умовах гостро-
го дефіциту кадрів та-
кого профілю, звичай-
но, радіє. Засмучує ін-
ше — дуже мало хто
з абітурієнтів володіє
українською мовою, а
тому абсолютна біль-
шість писала твір ро-
сійською. Дастесь визна-
н русифікація народ-
ної освіти в нашому ре-
гіоні, надто повільно
виконується Закон про
мови в УРСР.

Віталій
МАКСЮТЕНКО,
власний корес-
пондент «Голосу
України».

Суми.

ПОРЯТ-
ВІД ПР

Нововведення, нетрадиційність цього-
річної вступної кампанії викликали чи-
мало запитань, телефонних дзвінків,
з якими абітурієнти зверталися і до на-
шої редакції. На найбільшій з них ми
попросили відповіді заступника на-
чальника Головного управління вищої ос-
віти Мінвузу УРСР Михайла СТЕПКА.

— КОНКУРС. У нинішньому році на
Україні абітурієнтам заборонили всту-
пати до кількох вузів водночас, а не
практикувалося, наприклад, у Родії. На
те є вагомі причини!

— Міністерство вищої освіти УРСР
розробило основні положення прийому
до вузів, які затвердила і Рада Міні-
стрів республіки. Згідно з ними було
заборонено при вступі до вищих навча-
льних закладів приймати копії докумен-
тів. Досвід московських вузів, відгук-
и, які до нас надходять, переконують, що
і в наступному році треба дотримуват-
ися цієї ж позиції. У Москві, напри-
клад, нерідко бувало, що абітурієнти по-
давали документи відразу на 6 факуль-
тетів, а на іспити не з'являлися і від-
того потерпали лише приймальні комі-
сії, а жила панувала суцільний хаос і нер-
вові напруження. Це ж стільки зайвої
роботи! Вірогідність вступу при таких
«демократії» не збільшилась. Навпаки,
при цьому лише втрачається профори-
єнтаційний сенс. Але, якщо ви вже заре-
ховали студентом інституту чи універ-
ситету, маєте право подавати документи
у будь-який вуз України, на будь-який
факультет. Звичайно, за згодою декана.

— ПЛАТНЕ НАВЧАННЯ. У деяких ву-
зах республіки цього року перевагу на-
давали тим, хто мав можливість офі-
ційно внести за навчання певну суму
грошей. На думку Мінвузу УРСР, такий
підхід справедливий!

— Ще з грудня наше міністерство
орієнтувало вищу школу на те, що ко-
мерційна діяльність повинна, без сум-
ніву, розвиватись. Але не на основі під-
ризу одного з наших небагатих завою-
вань — безплатного навчання, тобто не
порушуючи статті 45 чинної Конститу-
ції.

Плату дозволено брати лише за до-
даткові послуги: одержання другої се-
редньої спеціальної та вищої освіти,
поглиблене вивчення певних дисциплін
і т. п. Правда, це положення не поши-
рюється на людей, непрацездатних за
станом здоров'я.

На заочні відділення, тобто на безвід-
ривні форми навчання, щоб виконати
договори з підприємствами, ректори
мають право зараховувати студентів по-
над план. Як безплатно, так і платно.

1 серпня 1991 року. № 147

